

Środa, 15 lutego 2017 r.

P8_TA(2017)0033

Umowa ramowa o partnerstwie i współpracy między UE a Mongolią (rezolucja)**Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2017 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Mongolią (08919/2016 – C8-0218/2016 – 2015/0114(NLE) – 2016/2231(INI))**

(2018/C 252/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (08919/2016),
- uwzględniając projekt Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Mongolią (07902/1/2011),
- uwzględniając wniosek o udzielenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 i 209 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0218/2016),
- uwzględniając podpisanie umowy ramowej o partnerstwie i współpracy („umowa o partnerstwie i współpracy”) w Ułan Bator w dniu 30 kwietnia 2013 r. w obecności wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton,
- uwzględniając umowę o współpracy handlowej i gospodarczej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i jej państwami członkowskimi a Mongolią, która weszła w życie w dniu 1 marca 1993 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zmiany Umowy o utworzeniu Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBOR), umożliwiającej bankowi finansowanie operacji w Mongolii ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie realizacji i przeglądu strategii UE wobec Azji Środkowej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 16 grudnia 2015 r. ⁽³⁾ oraz z dnia 14 marca 2013 r. ⁽⁴⁾ w sprawie stosunków między UE a Chinami, a w szczególności punkt Y preambuły do tej drugiej rezolucji,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 czerwca 2015 r. w sprawie stanu stosunków między UE a Rosją ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie stanowiska Parlamentu na 19. sesję Rady Praw Człowieka ONZ ⁽⁶⁾, w szczególności jej ust. 30,

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, s. 49.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0121.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0458.⁽⁴⁾ Dz.U. C 36 z 29.1.2016, s. 126.⁽⁵⁾ Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 35.⁽⁶⁾ Dz.U. C 249 E z 30.8.2013, s. 41.

Środa, 15 lutego 2017 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie zaleceń konferencji przeglądowej stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej dotyczących utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia, w szczególności punkt F preambuły do tej rezolucji ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 października 2016 r. w sprawie bezpieczeństwa jądrowego i nierozprzestrzeniania broni jądrowej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 15 lutego 2017 r. w sprawie projektu decyzji ⁽³⁾,
- uwzględniając włączenie Mongolii do unijnego ogólnego systemu preferencji i objęcie jej szczególnym rozwiązaniem motywacyjnym dotyczącym zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów (GSP+),
- uwzględniając wieloletnie stosunki między delegacjami Parlamentu Europejskiego i Wielkiego Churału Państwowego (parlamentu Mongolii), a w szczególności wspólne oświadczenie z 10. posiedzenia międzyparlamentarnego, które odbyło się w dniu 17 lutego 2015 r. w Ułan Bator,
- uwzględniając przewodniczenie przez Mongolię 11. szczytowi Azja–Europa (ASEM) w tym kraju, który odbył się w Ułan Bator w dniach 15–16 lipca 2016 r., oraz 9. posiedzeniu Partnerstwa Parlamentarnego Azja–Europa (ASEP), które odbyło się w Ułan Bator w dniach 21–22 kwietnia 2016 r., a także odpowiednie deklaracje przyjęte na obydwu posiedzeniach,
- uwzględniając aktywną rolę Mongolii w ramach Zgromadzenia Parlamentarnego OBWE, w tym również zorganizowanie przez ten kraj jesiennego posiedzenia tego zgromadzenia w Ułan Bator w dniach 15–18 września 2015 r.,
- uwzględniając wybór Mongolii do Rady Praw Człowieka ONZ na lata 2016–2018, a także jej deklarację o zamiarze uzyskania statusu członka Rady Bezpieczeństwa ONZ w 2022 r.,
- uwzględniając mongolskie przewodnictwo we Wspólnocie Demokracji w latach 2012–2013 oraz w koalicji na rzecz wolności online w 2015 r.,
- uwzględniając wstępne ustalenia i wnioski międzynarodowej misji obserwacji wyborów na temat wyborów parlamentarnych w Mongolii w dniu 29 czerwca 2016 r., w której udział wzięły Biuro Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka (OBWE/ODIHR) oraz Parlament Europejski,
- uwzględniając wystąpienie prezydenta Mongolii Cachiagiyna Elbegdordża podczas sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego w dniu 9 czerwca 2015 r.,
- uwzględniając różne wzajemne posiedzenia i wizyty wysokiego szczebla w Mongolii, w tym również wizytę przewodniczącego Komisji Europejskiej José Barroso złożoną w listopadzie 2013 r.,
- uwzględniając koncepcję „trzeciego sąsiada” w polityce zagranicznej Mongolii, która dotyczy relacji z UE, USA, Japonią, Republiką Korei, Indiami, Iranem, krajami Azji Środkowej i innymi państwami,
- uwzględniając strategiczne partnerstwo Mongolii z Rosją i Chinami,
- uwzględniając status obserwatora, jaki Mongolia ma w ramach Szanghajskiej Organizacji Współpracy,
- uwzględniając regularne trójstronne posiedzenia wysokiego szczebla z udziałem Mongolii, Rosji i Chin, a także Mongolii, Japonii i USA,

⁽¹⁾ Dz.U. C 440 z 30.12.2015, s. 97.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0424.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0032.

Środa, 15 lutego 2017 r.

- uwzględniając inicjatywy mające na celu integrację różnych projektów gospodarczych w regionie, w tym chińskiego projektu utworzenia pasa gospodarczego o nazwie „Jedwabny szlak”, rosyjskiej koncepcji rozbudowy korytarza transeuroazjatyckiego i mongolskiego projektu drogowego „Prairie Road”,
 - uwzględniając indywidualny program partnerstwa i współpracy między Mongolią a NATO, który uzgodniono w 2012 r.,
 - uwzględniając oświadczenie Mongolii z września 2015 r. dotyczące zamiaru dążenia przez ten kraj do uzyskania statusu wieczystej neutralności,
 - uwzględniając status Mongolii jako państwa pozbawionego broni jądrowej, który kraj ten sam sobie przyznał, a Narody Zjednoczone uznały go we wrześniu 2012 r.,
 - uwzględniając mongolski Fundusz Współpracy Międzynarodowej, którego celem jest dzielenie się doświadczeniami z innymi krajami przechodzącymi proces demokratycznej transformacji, takimi jak Mjanma/Birma, Kirgistan i Afganistan,
 - uwzględniając wysiłki zmierzające do odbudowy zaufania, w tym dialog z Ułan Bator poświęcony bezpieczeństwu w Azji Północno-Wschodniej i obejmujący Koreę Północną, jak również Forum Azji,
 - uwzględniając uwagi końcowe Komitetu ONZ przeciwko Torturom dotyczące drugiego sprawozdania okresowego Mongolii, przyjęte w sierpniu 2016 r.,
 - uwzględniając art. 99 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0383/2016),
- A. mając na uwadze, że Mongolia może służyć jako model demokracji nie tylko dla innych wschodzących demokracji w regionie, lecz także dla reżimów o bardziej autorytarnych skłonnościach;
- B. mając na uwadze, że Wspólnota Europejska nawiązała stosunki dyplomatyczne z Mongolią w dniu 1 sierpnia 1989 r.;
- C. mając na uwadze, że między UE i Mongolią panują przyjazne stosunki, których podstawą są więzi o charakterze politycznym, społecznym, gospodarczym, kulturalnym i historycznym;
- D. mając na uwadze, że stanowiska UE i Mongolii w sprawie szeregu najważniejszych wyzwań międzynarodowych są zbieżne, a Mongolia odgrywa konstruktywną rolę w stosunkach międzynarodowych, w szczególności w ramach organizacji wielostronnych;
- E. mając na uwadze, że stosunki UE z Mongolią skupiają się głównie na projektach z zakresu współpracy w dziedzinie rozwoju, mających na celu umożliwienie temu krajowi ukierunkowania zachodzącej w nim szybkiej transformacji na rozwój społeczeństwa w oparciu o włączenie społeczne i zrównoważoną gospodarkę;
- F. mając na uwadze, że Mongolia jest zainteresowana dalszym rozwijaniem stosunków z UE oraz rozszerzaniem istniejącej współpracy poza kwestie związane z rozwojem; mając na uwadze, że umowa o partnerstwie i współpracy jest wyrazem rosnącego znaczenia stosunków między UE i Mongolią opartych na wspólnych zasadach, takich jak równość, wzajemne korzyści, demokracja, praworządność i poszanowanie praw człowieka, oraz że umowa ta formalnie umożliwia obu stronom rozwijanie współpracy w nowych dziedzinach – nie tylko takich jak przedsiębiorczość, handel, rozwój, rolnictwo, ochrona środowiska, energia i modernizacja państwa, ale również w edukacji, kulturze i turystyce;
- G. mając na uwadze, że rozwój stosunków między UE a Mongolią wciąż leży w gestii delegatury UE w Pekinie; mając na uwadze, że w Ułan Bator swoje ambasady posiadają obecnie Bułgaria, Francja, Niemcy, Republika Czeska, Węgry, Zjednoczone Królestwo i Włochy;

Środa, 15 lutego 2017 r.

Przepisy ogólne

1. docenia przyjazne i konstruktywne stosunki łączące UE i Mongolię;
2. dostrzega strategiczne położenie geograficzne Mongolii, która znajduje się między Chinami, Rosją oraz krajami Azji Środkowej i Azji Północno-Wschodniej charakteryzującymi się ogromnym potencjałem gospodarczym o wymiarze globalnym; odnotowuje jej znaczenie dla stabilności w regionie oraz dość wyjątkową w skali regionu dojrzałość demokratyczną, a także konstruktywną rolę, jaką odgrywa poprzez wspieranie i umożliwianie pokojowych rozwiązań konfliktów i konfrontacji w regionie dzięki promowaniu jego gospodarczej integracji;
3. zauważa, że demokratyczne przemiany, które rozpoczęły się w latach 90. ubiegłego stulecia, są konsekwentnie kontynuowane; dostrzega konkretne postępy w dziedzinie reform społeczno-gospodarczych; niemniej jednak zwraca uwagę na wyzwania pojawiające się w takich dziedzinach jak zrównoważony rozwój, gospodarka, finanse, dobre zarządzanie, walka z korupcją, zabezpieczenie społeczne, ochrona środowiska i polaryzacja polityczna, których doniosłość potęguje się w coraz bardziej wymagającym środowisku międzynarodowym;

Ramy instytucjonalne i przedstawicielstwo dyplomatyczne

4. wyraża zadowolenie z powodu pogłębiania i rozszerzania stosunków między UE a Mongolią, czego wyrazem jest umowa ramowa o partnerstwie i współpracy i co przejawia się w takich dziedzinach jak dialog polityczny i prawa człowieka, handel i pomoc rozwojowa, a także w ramach współpracy w obszarach takich jak rolnictwo, rozwój obszarów wiejskich, energia, zmiany klimatyczne, badania naukowe, innowacje, edukacja i kultura, które to dziedziny i obszary mają ogromne znaczenie dla dywersyfikacji gospodarczej i rozwiązania aktualnych problemów gospodarczych, jak i dla przekształcenia – w dłuższej perspektywie – społeczeństwa, które pierwotnie miało charakter koczowniczy;
5. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie wspólnego komitetu, który zgodnie z art. 56 umowy o partnerstwie i współpracy ma towarzyszyć jej wykonaniu, i zachęca go do składania regularnych sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu i parlamentowi Mongolii;
6. apeluje do trzech państw członkowskich, które jeszcze tego nie uczyniły, o szybkie zakończenie krajowych procesów ratyfikacyjnych, tak aby umożliwić znacznie przedłużające się zawarcie i wejście w życie umowy o partnerstwie i współpracy;
7. podkreśla potrzebę dalszego wzmocnienia wymiaru parlamentarnego stosunków między UE a Mongolią; ubolewa, że w umowie o partnerstwie i współpracy nie ustanowiono komisji współpracy parlamentarnej zajmującej się demokratyczną kontrolą wykonania umowy oraz umacnianiem dialogu politycznego pomiędzy oboma parlamentami; zachęca w związku z tym do niezwłocznego podjęcia negocjacji w sprawie nowego protokołu, który pozwoli zaradzić tej sytuacji, zgodnie z art. 57 umowy dotyczącej przyszłej współpracy, jak uzgodniły wcześniej parlament Mongolii i Parlament Europejski we wspólnym oświadczeniu z 10. posiedzenia międzyparlamentarnego;
8. wyraża zaniepokojenie faktem, że stosunkami dyplomatycznymi z Mongolią obecnie nadal zajmuje się delegatura UE w Chinach; wzywa Radę i wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do przekształcenia biura łącznikowego Unii Europejskiej w Ułan Bator w pełnoprawną delegaturę Unii Europejskiej, co jest niezmiernie ważne w celu ułatwienia dialogu politycznego i współpracy w dziedzinie praw człowieka i demokracji, zwiększenia zdolności w zakresie wdrażania i nadzorowania projektów pomocowych UE oraz wspierania handlu towarami i usługami, a także przepływu osób i wymiany kulturalnej;

Demokracja, praworządność, dobre rządy i prawa człowieka

9. odnotowuje wysiłki podejmowane przez Mongolię na rzecz umocnienia procesu demokratycznego i praworządności, obejmującego wielopartyjne wybory, bardziej niezależne media i prężne społeczeństwo obywatelskie; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje uczestnictwo Mongolii we Wspólnocie Demokracji;

Środa, 15 lutego 2017 r.

10. podkreśla, że poszanowanie wolności mediów i wolności słowa ma kluczowe znaczenie dla dalszego utrwalania demokracji, praworządności i praw człowieka w Mongolii; zachęca władze Mongolii, by podjęły działania w związku z doniesieniami na temat zakłócania pracy mediów z pobudek politycznych oraz odstąpiły od penalizacji i ograniczania krytyki rządu w mediach internetowych i tradycyjnych; zachęca parlament Mongolii do jednoznacznego przyjęcia przepisów kodyfikujących te podstawowe prawa oraz do ich wdrożenia w połączeniu ze ścisłą kontrolą;
11. jest przekonany, że demokratyczna transformacja Mongolii może wywołać pozytywny efekt domina w regionie, w którym odbywają się złożone procesy transformacyjne, oraz że Mongolia może w tym sensie konstruktywnie przyczynić się do stabilności i powszechnego dobrobytu w regionie; wzywa UE do uwzględnienia tej kwestii w programowaniu współpracy regionalnej, w szczególności z państwami Azji Środkowej, ale również w szerszym zakresie geograficznym w regionie;
12. pochwała fakt, że ostatnie wybory pokazały ogólne poszanowanie dla ordynacji wyborczej; wzywa władze Mongolii, by zastosowały się do zaleceń poczynionych przez OBWE/ODIHR w następstwie wyborów parlamentarnych z dnia 29 czerwca 2016 r., dotyczących m.in. stabilizacji ordynacji wyborczej, ograniczeń w prowadzeniu kampanii, niezależności mediów oraz bezstronności i wszechstronności informacji udostępnianych wyborcom;
13. wyraża zainteresowanie wysłaniem misji obserwacji wyborów z ramienia Parlamentu Europejskiego na wybory prezydenckie zaplanowane na połowę 2017 r.;
14. zachęca Mongolię do podjęcia wciąż nieuregulowanych kwestii dotyczących niezawisłości sądownictwa;
15. z zadowoleniem przyjmuje niedawno rozpoczęte działania legislacyjne mające na celu wzmocnienie podstawy prawnej walki z wszechobecną korupcją, która stanowi rzeczywiste i znaczące zagrożenie dla spójności społecznej państwa oraz dążeń do rozstrzygnięcia konfliktów w zakresie praw człowieka i konfliktów społecznych; zachęca Mongolię do przyjęcia szeroko zakrojonych reform i wdrożenia ich w odpowiednim czasie; odnosi się w tym w zakresie do swoich własnych doświadczeń wskazujących, że wszystkie osoby winne korupcji muszą zostać pociągnięte do odpowiedzialności; zaleca Mongolii wzmocnienie współpracy z UE, OBWE i ONZ w zakresie zwalczania korupcji; wyraża przekonanie, że aktywne zaangażowanie w wypełnianie międzynarodowych zaleceń w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w sektorze produkcji oraz w życiu publicznym i sektorze administracji w Mongolii może mieć korzystny i znaczny wpływ na te przedsięwzięcia;
16. dostrzega starania Mongolii na rzecz walki z handlem ludźmi oraz ramy prawne ustanowione w tym celu, jednak pozostaje zaniepokojony rzeczywistą sytuacją w tym zakresie i wzywa Mongolię do pełnego wdrożenia przepisów z 2012 r. zakazujących tego procederu oraz odnośnych planów krajowych;
17. wyraża zadowolenie, że co do zasady osiągnięto porozumienie między UE i Mongolią oraz podjęto prace przygotowawcze w sprawie ustanowienia w 2017 r. regularnego dialogu między UE a Mongolią dotyczącego praw człowieka;
18. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po ratyfikowaniu drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych parlament Mongolii przyjął w grudniu 2015 r. nowelizację kodeksu karnego, w której – oprócz wprowadzenia wielu istotnych zmian, takich jak zakaz tortur – zniesiono karę śmierci za wszystkie przestępstwa; odnotowuje, że nowo wybrany parlament odłożył wejście w życie nowego kodeksu karnego, i zachęca władze mongolskie do wdrożenia tej ważnej reformy bez dalszej zwłoki;
19. odnotowuje postępy Mongolii w udoskonalaniu ram prawnych zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami w zakresie praw człowieka, reformę instytucji, w tym Niezależnej Krajowej Komisji Praw Człowieka, oraz wysiłki mające na celu budowanie zdolności i zwiększanie świadomości w dziedzinie praw człowieka, jak również niesłabnącą chęć podjęcia wciąż nieuregulowanych kwestii dotyczących ochrony i promowania powszechnych norm w zakresie praw człowieka, w tym norm, którym poświęcono szczególną uwagę w drugim powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka przeprowadzonym przez ONZ w 2015 r., dotyczących m.in. zapobiegania torturom i prowadzenia dochodzeń w sprawie wszelkich zarzutów stosowania tortur, a także ochrony praw kobiet i dzieci oraz praw więźniów;
20. wyraża zaniepokojenie doniesieniami na temat przypadków aresztowania bez nakazu, tortur oraz bezkarności służb więziennych w Mongolii; przyłącza się do wezwania Rady Praw Człowieka ONZ do wdrożenia skutecznych środków gwarantujących, że wszystkie osoby zatrzymane mogą skorzystać z wszelkich podstawowych gwarancji prawnych zgodnie z międzynarodowymi normami; wzywa Mongolię do podjęcia działań zgodnych z jej deklaracją utworzenia niezależnego mechanizmu w celu szybkiego i skutecznego zbadania domniemych przypadków stosowania tortur i niewłaściwego traktowania;

Środa, 15 lutego 2017 r.

21. pochwała wspierany przez UE projekt na rzecz praw osób LGBTI w Mongolii; wyraża jednak zaniepokojenie ciągłym dyskryminowaniem i nękaniami społeczności LGBTI;
22. zaleca Mongolii, aby zgodnie z ratyfikowaną przez nią Konwencją o prawach dziecka wprowadziła prawny zakaz stosowania kar cielesnych nie tylko w placówkach edukacyjnych, ale w ogóle, oraz stosowała określone i ukierunkowane środki w celu rozwiązania problemu niemającej skali przemocy wobec dzieci, wyzysku ekonomicznego dzieci oraz wypadków skutkujących śmiercią albo poważnym uszczerbkiem na zdrowiu, w których uczestniczą dzieci; wzywa wszystkie odpowiednie instytucje UE do zapewnienia wsparcia w odniesieniu do tej kwestii;
23. zaleca poprawę sytuacji w dziedzinie zdrowia i bezpieczeństwa poprzez wdrożenie konwencji nr 176 MOP oraz innych konwencji MOP dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa, które nie zostały jeszcze ratyfikowane;
24. wspiera ciągle i szczerze wysiłki podejmowane przez Mongolię w celu stopniowego wyeliminowania pracy dzieci oraz zagwarantowania praw dzieci;
25. z zadowoleniem przyjmuje przyjęte w Mongolii w 2011 r. ramy prawne zapewniające równe prawa kobietom i mężczyznom, jak również stopniową eliminację dyskryminacji kobiet;

Zrównoważony rozwój

26. z zadowoleniem przyjmuje znaczne postępy poczynione przez Mongolię od lat 90. ubiegłego wieku pod względem rozwoju gospodarczego i ograniczania ubóstwa zgodnie z milenijnymi celami rozwoju; wspiera Mongolię w jej dążeniach do realizacji celów zrównoważonego rozwoju ONZ, zgodnie z zasadami skuteczności i przejrzystości pomocy;
27. uznaje, że pogłębienie regionalnej integracji gospodarczej otworzy możliwości dla Mongolii pod względem zapewnienia dobrobytu i sukcesu gospodarczego w przyszłości, a także odnotowuje fakt, że Mongolia równocześnie szuka sojuszników i partnerów gospodarczych, dzięki którym w pełni wykorzysta swój potencjał współpracy przy jednoczesnym poszanowaniu jej uzasadnionych krajowych interesów politycznych i gospodarczych, długoletniego zaangażowania w wielokierunkową dyplomację, tradycyjnej tożsamości i stylu życia oraz demokratycznych podwalin mongolskiego społeczeństwa;
28. niemniej jednak wyraża obawę, że na niektórych obszarach ubóstwo utrwała się, a dynamiczny wzrost gospodarczy w latach 2010–2012 w niewystarczającym stopniu przyczynił się do ograniczenia ubóstwa w kraju;
29. wspiera Mongolię w jej wysiłkach zmierzających do osiągnięcia zrównoważonego wzrostu gospodarczego; wyraża zaniepokojenie z powodu gwałtownego spowolnienia wzrostu PKB, który w 2011 r. wyniósł rekordowe 17,3 %, jednak w 2015 r. zaledwie 2,3 %, a w 2016 r. wyniesie według prognoz 1,3 %; jest zaniepokojony faktem, że deficyt budżetowy, który wzrósł do 20 % PKB, może mieć negatywny wpływ na ograniczanie ubóstwa, jak również na włączenie społeczne i spójność systemu ochrony socjalnej;
30. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że pomoc rozwojowa UE dla tego kraju na lata 2014–2020 została co najmniej podwojona i wynosi 65 mln EUR, w porównaniu z 30 mln EUR w latach 2007–2013, oraz że pomoc ta koncentruje się przede wszystkim na poprawie zarządzania gospodarczego i szkoleniach zawodowych na rzecz lepszych możliwości zatrudnienia; zachęca Mongolię do udziału w programach regionalnych finansowanych przez UE; odnotowuje stosunkowo dobre wdrażanie projektów i programów UE wspierających rozwój i modernizację Mongolii;
31. podkreśla znaczenie ciągłej reformy administracyjnej ukierunkowanej głównie na stworzenie profesjonalnej administracji na szczeblu krajowym i lokalnym; zachęca instytucje UE do wsparcia Mongolii w tworzeniu koniecznych zasobów i wiedzy fachowej w celu wyposażenia tego państwa w lepsze narzędzia do podejmowania wyzwań związanych ze skomplikowanymi procesami transformacji gospodarczej i społecznej oraz zwiększania zdolności przyjmowania środków z UE;
32. wzywa do stworzenia szerszych możliwości wymiany między UE a Mongolią dla studentów i naukowców w ramach programów Erasmus+ i „Maria Skłodowska-Curie”, a także do rozwijania kontaktów międzyludzkich, w tym również między artystami; wzywa UE do włączenia badań naukowych i innowacji do obszarów współpracy z Mongolią;

Środa, 15 lutego 2017 r.

33. z zadowoleniem przyjmuje terminowe złożenie przez Mongolię w dniu 21 września 2016 r. dokumentu ratyfikacyjnego dotyczącego porozumienia klimatycznego z Paryża; wyraża zaniepokojenie, że połączenie skutków zmiany klimatu, znacznego wzrostu hodowli zwierząt, drastycznego wzrostu migracji z obszarów wiejskich do stolicy oraz masowego wykorzystywania i intensywnej eksploatacji zasobów naturalnych, takich jak woda i gleby, w związku z oficjalnym i nieoficjalnym wydobyciem miedzi, węgla i innych surowców doprowadziło do drastycznego pogorszenia stanu środowiska naturalnego w Mongolii, wzrostu zagrożenia konfliktami o wodę z sąsiednimi krajami oraz występowania zjawiska klimatycznego znanego jako „zud”, które charakteryzuje się długimi okresami suszy i mroźnymi zimami, co powoduje masowe padanie zwierząt gospodarskich i dzikich oraz utratę bioróżnorodności w ogóle; zachęca rząd mongolski do wzmożenia wysiłków na rzecz dywersyfikacji krajowej gospodarki oraz wzywa UE do wsparcia tego procesu poprzez specjalne działania oraz wdrażanie środków prewencyjnych i innych, na przykład w kontekście ściślejszej koordynacji polityki w dziedzinie środowiska obu stron; wzywa władze i parlament Mongolii oraz wszystkie państwa członkowskie UE do współpracy oraz istotnego wzmacniania międzynarodowego systemu rozwiązań dotyczących zmiany klimatu w ramach zobowiązań podjętych na konferencji COP22 w Marrakeszu;

34. z zadowoleniem przyjmuje ratyfikowanie i przestrzeganie przez Mongolię wszystkich konwencji o ochronie środowiska i zmianie klimatu, które mają związek z GSP Plus; wzywa jednak Mongolię do wypełniania obowiązków w zakresie sprawozdawczości wynikających z konwencji ONZ w sprawie ochrony środowiska i zmiany klimatu (konwencji CITES, konwencji bazylejskiej i konwencji sztokholmskiej) oraz do egzekwowania krajowych przepisów o ochronie środowiska;

35. zwraca uwagę, że w 2014 r. przemysł wydobywczy w Mongolii wytworzył 17 % PKB i odpowiadał za 89 % łącznego eksportu krajowego; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje aktywny udział Mongolii w Inicjatywie przejrzystości w branżach wydobywczych (EITI), której celem jest poprawa rozliczalności i przejrzystości w tym sektorze;

36. podkreśla, że kopalnia miedzi i złota Oju Tołgoj jest największym pojedynczym przedsięwzięciem górniczym, które od 2020 r. powinno wytwarzać jedną trzecią PKB Mongolii, oraz że Tawan Tołgoj jest największą na świecie niezagospodarowaną kopalnią węgla; z zadowoleniem przyjmuje debaty publiczne organizowane w sprawie wpływu górnictwa na środowisko oraz udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji w zakresie zarządzania zasobami na szczeblu lokalnym;

37. zachęca Mongolię do rozwoju – z korzyścią dla jej obywateli – w dziedzinie eksploatacji krajowych zasobów naturalnych, w szczególności rzadkich minerałów, których wartość w branży cyfrowej stale rośnie; wskazuje, że UE może udzielić w tej kwestii pomocy technologicznej i finansowej w celu wsparcia niezależnego wydobywania kopalini;

38. wyraża przekonanie, że inwestowanie w technologie przyszłości i cyfryzację może pomóc zmniejszyć różnice w rozwoju między poszczególnymi regionami Mongolii oraz zdywersyfikować jej gospodarkę; zachęca UE i jej państwa członkowskie do wzmożenia współpracy w zakresie cyfryzacji i nowych technologii;

39. uznaje znaczenie wyzwań w zakresie zwalczania nielegalnego obrotu środkami odurzającymi; zaleca, aby UE wspierała działania mające na celu wzmocnienie instytucji publicznych i zasobów pozwalających rozwiązać ten problem;

Stosunki handlowe i gospodarcze

40. zauważa, że UE stała się trzecim co do wielkości partnerem handlowym Mongolii, a w ramach obowiązującego ogólnego systemu preferencji taryfowych mongolskie towary są już wprowadzane na rynek UE praktycznie bezcłowo;

41. z zadowoleniem przyjmuje włączenie Mongolii do systemu GSP+;

42. odnotowuje fakt, że europejskie inwestycje w Mongolii są jak dotąd ograniczone ze względu na niepewne otoczenie biznesowe i brak informacji;

43. zachęca UE i Mongolię do zacieśnienia stosunków handlowych i inwestycyjnych, w tym promowania poprzez informowanie i podnoszenie świadomości, zgodnie z postanowieniami umowy o partnerstwie i współpracy; podkreśla, że działania te powinny być zgodne z obowiązkami wynikającymi z międzynarodowych konwencji dotyczących norm pracy, dobrego rządzenia, praw człowieka oraz norm ochrony środowiska;

Środa, 15 lutego 2017 r.

44. w związku z tym wzywa do dalszego rozwoju działalności Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) i Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBOR) w Mongolii;
45. podkreśla znaczenie stabilnego otoczenia biznesowego i prawnego dla zwiększenia inwestycji z UE;
46. odnotowuje spadek bezpośrednich inwestycji zagranicznych związany z sektorem górniczym, który dominuje w gospodarce, co pozostaje głównym czynnikiem polaryzującym;
47. wzywa Mongolię, by przy wsparciu inwestycji zagranicznych oraz dzięki bardziej przejrzystemu otoczeniu prawnemu doprowadziła do dywersyfikacji gospodarki, aby zapobiec narażeniu na niestabilne rynki surowców mineralnych; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje nowe przepisy dotyczące bezpośrednich inwestycji zagranicznych;
48. zachęca do dalszego integrowania Mongolii ze światową i regionalną gospodarką poprzez takie projekty, jak „Prairie Road”, „Jedwabny szlak” / „Jeden pas i jeden szlak” czy korytarz transeuroazjatycki, zgodnie ze strategicznymi interesami i priorytetami kraju; wzywa UE, by rozważyła możliwość udziału w programach infrastrukturalnych i inwestycyjnych w tym regionie, w tym w sektorze górniczym;

Współpraca przy regionalnych i globalnych wyzwaniach

49. dostrzega centralną rolę, jaką może odgrywać Mongolia między dynamicznymi gospodarkami Chin, Rosji, Korei Południowej, Japonii oraz krajami Azji Środkowej, a jednocześnie jako pośrednik między Europą a regionem Azji Wschodniej;
50. podkreśla koncepcję „trzeciego sąsiada” w polityce zagranicznej Mongolii, która obejmuje stosunki z UE, zrównoważone na tle produktywnych i intensywnych stosunków z wpływowymi strategicznymi partnerami i bezpośrednimi sąsiadami Mongolii – Rosją i Chinami;
51. odnotowuje przyjazne, lecz również konkurencyjne z ekonomicznego punktu widzenia stosunki Mongolii z pozostałymi krajami w regionie;
52. zauważa, że Mongolia poważnie analizuje skutki ewentualnego członkostwa w Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej (EUG); wyraża zaniepokojenie, że takie posunięcie może utrudnić stosunki polityczne i handlowe z UE;
53. gratuluje Mongolii udanego przewodnictwa posiedzeniom ASEM i ASEP zorganizowanym w 2016 r. w Ułan Bator, ugruntowania wymiaru parlamentarnego oraz wzmocnienia partnerstwa pomiędzy Azją a Europą w oparciu o powszechnie uznawane zasady równości i wzajemnego szacunku oraz propagowanie i ochronę praw człowieka i podstawowych wolności; z zadowoleniem przyjmuje złożoną przez Mongolię propozycję utworzenia centrum ASEM, w tym w formie wirtualnego/internetowego narzędzia;
54. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Mongolia zadeklarowała, że jest oficjalnie uznaną przez ONZ strefą wolną od broni jądrowej; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności konstruktywną i aktywną rolę, jaką Mongolia odgrywa na wielostronnych forach, promując współpracę mającą na celu globalne rozbrojenie jądrowe, oraz fakt przystąpienia przez Mongolię do inicjatywy „Humanitarian Pledge” ⁽¹⁾;
55. z zadowoleniem przyjmuje wzajemne zobowiązanie do propagowania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, a także aktywną rolę Mongolii w międzynarodowych mechanizmach wielostronnych, takich jak ONZ i OBWE, oraz jej wkład w inicjatywy na rzecz pokoju i stabilności w Azji Północno-Wschodniej, na przykład w dialog z Ułan Bator w sprawie bezpieczeństwa w Azji Północno-Wschodniej;
56. odnotowuje wkład Mongolii w działania ONZ mające na celu utrzymywanie pokoju na całym świecie oraz udostępnienie przez nią obiektów szkoleniowych do celów misji pokojowych przy jednoczesnym poszukiwaniu na coraz większą skalę politycznych i dyplomatycznych możliwości rozwiązywania konfliktów oraz zwiększania odpowiedzialności ONZ w tym zakresie;

⁽¹⁾ <http://www.icanw.org/pledge/>

Środa, 15 lutego 2017 r.

57. z zadowoleniem przyjmuje zbieżność stanowisk Mongolii i UE, jeśli chodzi o negocjacje i głosowania w Organizacji Narodów Zjednoczonych i innych forach wielostronnych; podkreśla w tym kontekście znaczenie art. 8 umowy o partnerstwie i współpracy, który dotyczy współpracy międzynarodowej;
58. dostrzega rolę Mongolii, która została wybrana jako nowy członek do składu Rady Praw Człowieka ONZ w latach 2016–2018, w propagowaniu poszanowania praw człowieka oraz wzywa do bliskiej współpracy pomiędzy UE a Mongolią w związku z przygotowaniem do wdrożenia rezultatów prac Rady;
59. z zadowoleniem przyjmuje ratyfikowanie przez Mongolię Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) oraz zachęca ją do ratyfikowania poprawek z Kampali, które we właściwym czasie zapewniły definicję i procedurę dotyczącą jurysdykcji Trybunału w odniesieniu do zbrodni agresji;
60. pochwała wysiłki podejmowane przez Mongolię w celu propagowania demokracji, praworządności i praw człowieka w krajach położonych w jej sąsiedztwie, które aspirują do zmian demokratycznych; wzywa UE do uwzględnienia Mongolii w programach regionalnych w Azji Środkowej ukierunkowanych na tego typu zmiany oraz do doraźnego poszukiwania synergii w ramach tych programów;
61. pochwała Mongolię za rolę, jaką odgrywa ona w nawiązywaniu kontaktów pomiędzy naukowcami z obu Korei, Chin i Rosji, oraz za organizowanie spotkań rodzin rozdzielonych w związku z podziałem na półwyspie koreańskim;
62. popiera deklarowane przez Mongolię aspiracje do członkostwa w Radzie Bezpieczeństwa ONZ w 2022 r.;

o

o o

63. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi (Wielkiemu Churałowi Państwowemu) Mongolii.
-